

SECCIÓ FILOLÒGICA

JOSEP VALLVERDÚ I AIXALÀ

Neix a Lleida l'any 1923. Estudia filosofia i lletres, secció de filologia clàssica, a la Universitat de Barcelona del 1941 al 1945 i obté el premi extraordinari de llicenciatura.

Des del 1956 i fins a jubilar-se, ensenya en centres oficials d'ensenyament secundari.

És escriptor i traductor. Ha conreat la traducció (D. Hammett, R. Chaudler, J. H. Cahse, R. L. Stevenson, etc.), ha escrit llibres sobre comarques, com la sèrie *Catalunya-visió*, *Viatge entorn de Lleida* (1972), *Els rius de Lleida* (1973); d'assaig, entre els quals cal destacar *Catalans pel món* (1969), *Catalunya continental* (1968), *Proses de ponent* (1970), *De Morera Galícia a Guillem Viladot* (1980) i *Ara mateix eren aquí* (1987), i, especialment, literatura juvenil: *Rovelló* (1968), *L'home dels gats* (1972), *Bernat i els bandolers* (1976), *Història de Lleida explicada als joves* (1979), *El vol del falcó* (1985), *La llegenda de sant Jordi* (1982).

Des de l'any 1970 és membre de la Junta Consultora d'Òmnium Cultural i des del 1981 és conseller de número de l'Institut d'Estudis Ilerdencs.

La Generalitat de Catalunya li atorga l'any 1989 la Creu de Sant Jordi, i el Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i Ciències de Catalunya li concedeix el Premi Ramon Fuster i Rabés.

Ha estat guardonat, a més, amb els premis literaris següents: Premi Josep Maria Folch i Torres, Premi Joaquim Ruyra; Premi de la Generalitat de Catalunya al millor llibre juvenil de divulgació; Premio de la Comisión Católica de la Infancia; Premi Nacional de Literatura Infantil i el Premi Serra d'Or 1989 al millor llibre juvenil.

És membre de l'Institut d'Estudis Catalans des del 21 de maig de 1991 i ha passat a emèrit el 9 de juliol de 1993.